

специальных медицинских групп с нарушениями опорно-двигательного аппарата.

Ключевые слова: физические упражнения, коррекция нарушений физического развития, опорно-двигательный аппарат.

Globa O.P. Innovative approaches in the sphere of physical education of students of the special medical group

This article exposes meaningfulness of employments physical exercises for the correction of physical violations related to violation of musculoskeletal system.

Key words: physical exercises, correction of physical violations, musculoskeletal system.

Стаття надійшла до редакції 09.04.2012 р.

Прийнято до друку 27.04.2012 р.

УДК 378.016:784

О. О. Горбачевська

**ФОРМУВАННЯ ВОКАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ
ЕСТРАДНИХ СПІВАКІВ**

Докорінні зміни, які відбуваються в Україні, глибоко впливають на перебудову світогляду і психологію людей, духовне життя в цілому. Тому висувуються нові вимоги до результатів педагогічної діяльності. Важливого значення набувають завдання подолання розриву між культурою, наукою і освітою через використання необхідних умов для реалізації ідеї самооцінки людської особистості. В цьому контексті незмірно зростає роль вчителя. Реформи в суспільстві і, зокрема, в освіті тісно пов'язані з необхідністю відродження української культури.

Складовою загальною культурою є культура музична. Потяг до прекрасного, вміння бачити у буденному високе є проявом ментальності українського народу. Народна педагогіка завжди акцентувала увагу на формуванні естетичного ставлення людини до всіх сфер і проявів її земного життя, природи, праці, громадської діяльності, мистецтва та власної поведінки. Головні орієнтири естетичного виховання вбачались у тому, щоб навчити кожну особистість жити за неписаними законами краси і благородства: сформувати у підростаючого покоління навички творити прекрасне.

Вокальна культура є загальною і музичною культурою. Одним з проявів ментальності українського народу виступає прагнення до прекрасного, вміння бачити в буденному високе. Народна педагогіка завжди акцентувала увагу на формуванні естетичного відношення

людини до всіх сфер і проявів її земного життя, природи, праці, суспільної діяльності, мистецтва і власної поведінки. Головні орієнтири естетичного виховання повинні вбачалися в тому, щоб навчити кожну особистість жити по неписаних законах краси і благородства: сформуванню у підростаючого покоління навички сприймати і творити прекрасне.

Необхідність створення концепції формування вокальної культури естрадних співаків виникає в результаті невідповідності результатів навчання і виховання студентів – майбутніх естрадних співаків, згідно вимогам сучасних підходів до цієї проблеми. Теоретичні положення про суть музичної культури і музично-творчої діяльності досліджували Є. Назайкинський, А. Сохор, Г. Ципін; теорія музично-естетичного розвитку особистості розглядалася Е. Абдулліним, Ю. Алієвим, Б. Тепловим. Різні аспекти вокальної педагогіки і вокального виконання знайшли своє віддзеркалення в дослідженнях Д. Аспелунда, В. Багадурова, О. Далецького, Л. Дмитрієва, Ф. Заседательова, К. Мазуріна, Е. Малініной, А. Менабені, В. Морозова, І. Назаренко, Г. Стулової, Р. Юссона і ін. У багатьох роботах уживається термін «вокальна культура», але автори не розкривають семантику даного поняття у всій його цілісності, а обмежуються лише декларуванням терміну.

Від того, наскільки професійні якості співака відповідають потребам сьогодення, в значній мірі залежить подальший розвиток вокальної школи нашої країни. Маючи обмежену художньо-естетичну підготовку в офіційній субкультурі різних типів учбових закладів, студенти залучаються до групової субкультури і вважають їх достатніми для свого власного життя. Це по суті зупиняє процес духовного розвитку особи, обідняє художньо-естетичний досвід, калічить гуманістичний світогляд.

На жаль, сучасний соціум порушив гуманістичні і високі етичні традиції українського народу. Природно-побутове оточення сучасної молоді організоване так, що не розширює її естетичний світогляд, не збагачує досвід емоційно-естетичного сприйняття життєвих реалій. На такому ґрунті ускладнюється загальнокультурна ситуація. Класичне мистецтво, в якому представлені духовні досягнення людства, поступово втрачає свої позиції в естетичному розвитку естрадного співака. Відбувається певна вульгаризація культурного середовища, яке завдає істотної шкоди всесторонньому розвитку особи.

Тому метою нашої статті є пошук педагогічних руслових формування вокальної культури естрадних співаків.

Без розуміння того, що таке феномен культури, неможливо уявити історію розвитку музичної культури.

Культура – один з компонентів духовного життя суспільства. Культура відіграє все більшу роль у формуванні та зміцненні громадянського суспільства, розвитку творчих здібностей людини,

побудові правового суспільства. Культура впливає на всі сфери суспільної та індивідуальної життєдіяльності – труд, побут, дозволя, мислення, спосіб життя суспільства й особистості. Значення її у формуванні та розвитку способу життя людини виявляється у дії особистісно-суб'єктивних факторів (духовні потреби, цінності та інше), що впливають на характер поведінки, форми та стиль спілкування людей.

Соціального впливу культура набуває насамперед у якості необхідного аспекту діяльності людини, котра в силу свого громадського характеру передбачає організацію спільної діяльності суспільства. Цей процес вимагає звернення до колосального культурного потенціалу нагромадженого людством під час його існування. Ні соціальний прогрес, ні самовдосконалення особистості неможливі без освоєння духовних скарбниць народів світу.

Отже, ми окреслили для себе феномен культури і духовного життя, що дає змогу перейти до розгляду важливого їхнього елемента як художня культура. Вона ґрунтується на духовному засвоєнні світу через систему художніх образів. У найзагальнішому виді художню культуру можна визначити як історичний процес розвитку людини – суб'єкта художньої діяльності, що проявляється у створених нею художніх творах, ідеалах, котрі вона сповідує, нормах, традиціях тощо. Художня культура більш за все пов'язана з олюдненням людини її гармонією і цілісністю.

Рівень художньої культури залежить від матеріальної основи, властивої тому чи іншому конкретно-історичному етапу. Особливості суспільного життя зумовили існування в художній культурі різноманіття національних культур. Їхня наявність свідчить про багатоманітність художньої культури, її багатолічність.

Історія художньої культури дає підстави для висновків про те, що народ – головний охоронець свого духу, ментальності, найкращого художнього досвіду. Саме ним від покоління до покоління передаються художні зразки: його пам'ять здатна охопити величезні пласти художнього життя, подати їх для зацікавлених поколінь – актуалізувати в необхідний період. Безсумнівно й те, що найвищі художні прояви, що здобули свій вираз у фольклорі, також пов'язані з народом. Слід звернути увагу й на ту роль, яку виконує народ у формуванні та розвитку мови. Творення мови, усі процеси змін та перетворень, яких вона зазнає, цілком і повністю зумовлені діяльністю народних мас, які звертають її унікальність, неповторність і стимулюють її збагачення в усіх відносинах. Нарешті, було б несправедливо не відзначити, що народна художня діяльність започаткувала цілий ряд напрямків художньої культури, без яких остання була б не тільки збіднена, а й певним чином знизилася б свій універсальний рівень.

Говорячи про суб'єкт художньої культури, було б неправильним не заострити увагу на тій художній діяльності, яку покликана виконувати окрема людина – індивід – художник. Освоюючи дійсність

через глибокі переживання, художник творить унікальні художні цінності, здатні випередити той час, в котрому він живе і творить.

Водночас термін «культура» характеризує рівень освіченості, вихованості кожної окремої людини. Культура може бути ознакою якісного рівня оволодіння певними знаннями або видом діяльності. Таким чином, багатозначний термін «культура» має досить широке смислове визначення таких основних параметрів людського буття:

- певної історичної епохи у розвитку людства;
- характеристику конкретного суспільства або народу;
- специфічних сфер діяльності суспільства, конкретного індивіда;
- міри свідомості окремої людини;
- характеристики рівня духовної культури, а в більш вузькому значенні – характеристика художньої культури.

Поняття культура охоплює сукупність практичних, матеріальних і духовних надбань суспільства, які відображають його історично досягнутий рівень розвитку і втілюється в результатах продуктивної діяльності людини, зокрема в системі освіти, мистецтва та творчості. Ефективність впливу мистецтва характеризується рівнем індивідуального осягнення духовних цінностей, їх перетворенням у неповторний внутрішній світ суб'єкта. В художній культурі відбувається самовираження особистості, розкриваються можливості для людини реалізувати свої творчі потенції в різних видах мистецтва. Кожний з цих видів є відносно самостійним і не перекладається повністю на мову інших видів. Наприклад, що можна сказати музикою, не можна передати малюнком. Втім, сьогодні дедалі глибше усвідомлюється важливість комплексного підходу до використання культуротворчого впливу різних видів мистецтва, необхідність формування у людини цілісної художньої картини світу. Гама кольорів, звуків, ліній, рухів викликає у людини гаму суб'єктивних відчуттів, що сприяють більш тонкому розумінню різноманітних явищ довкілля.

Один з якнайдавніших видів музичного виконання – це передача засобами співацького голосу ідейно-образний зміст музичних творів. Дуже часто в одному творі використовується вокальні мелодії різних стилів для створення різних характерів і образів.

Чудово цікаво писав про спів прекрасний італійський співак Л. Вольпі: «Спів – найважливіший прояв людської натури, тому що він є виразом відчуття, пристрастей, роботи уяви, думок, тісно пов'язане з анатомічною і духовною структурою людини. Але артистичний спів, як камерний, так і театральний, вимагає технічних знань, вправ, методу і стилю, які може дати тільки навчання. Недостатньо просто співати, потрібно уміти співати, щоб служити мистецтву і зберегти голос» [1].

Ми вважаємо, що процес формування вокальної культури буде ефективним за умов естетизації навчального процесу; взаємодії мистецтва і міжпредметних зв'язків; використанні у формуванні вокальної культури

засобів вокального мистецтва; особливої підходу, індивідуалізації і диференціації у відборі навчально-творчих завдань, направлених на формування вокальної культури студентів.

Список використаної літератури

1. Пекерская Е. Вокальный букварь [Электронный ресурс]

/ Е. Пекерская. – http://bookap.info/okolopsy/pekerskaya_vokalnyu_bukvar/load/rtf.shtm

Горбачевська О. Формування вокальної культури естрадних співаків

Стаття розглядає значення культури в сфері цілісного формування сучасного естрадного співака. Автор статті підкреслює, що музичне мистецтво найбільш ефективно сприяє становленню вокальної культури естрадного співака.

Ключові слова: культура, музичне мистецтво, формуванні вокальної культури.

Горбачевская А. Формирование вокальной культуры эстрадных певцов

Статья рассматривает значение культуры в сфере целостного формирования современного эстрадного певца. Автор статьи подчеркивает, что музыкальное искусство наиболее эффективно способствует становлению вокальной культуры эстрадного певца.

Ключевые слова: культура, музыкальное искусство, формировании вокальной культуры.

Gorbachevska O. Formation vocal culture pop singers

The article examines the importance of culture in the holistic formation of the modern pop singer. The author emphasizes that the music iskussva most effectively promotes the formation of vocal culture crooner.

Key words: culture, music, art, the formation of vocal culture.

Стаття надійшла до редакції 11.02.2012 р.

Прийнято до друку 27.04.2012 р.